

Arrest

nr. 162 532 van 22 februari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ivoriaanse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2016 heeft ingediend bij faxpost om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 februari 2016 houdende de teruggedrijving en van de "*décision de refoulement prise le 19.02.2016*", en bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de "*décision de refoulement prise le 19.02.2016*".

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2016 om 16.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. OVENEKE, die *loco* advocaat J. HATEGEKIMANA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 12 februari 2016 komt de verzoekende partij aan op de luchthaven van Zaventem, met bestemming Parijs, in het bezit van een Franse verblijfstitel, geldig van 27 juli 2015 tot 26 juli 2016.

1.2 Op 12 februari 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot teruggrijving (bijlage 11). Dit is de eerste bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) Op 12/02/2016 om 09.25 uur, aan de grensdoorlaatpost BRUNAT,

werd door ondergetekende, (…)

de heer / mevrouw : (…)

die de volgende nationaliteit heeft Ivoorkust

*houder van het document paspoort van Ivoorkust nummer (…)
afgegeven te S/D PAF op : 20.01.2016*

*houder van de verblijfstitel nr. (…) afgegeven door Franse autoriteiten
geldig van 27.07.2015 tot 26.07.2016*

afkomstig uit Abidjan met (…) (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), *op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):*

- *(H) Staat ter fine van weigering van toegang of verblijf gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)*
 - *In het SIS, reden van de beslissing: Betrokkene staat geseind (artikel 24) door België onder het nummer (…)*
 - *In het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing: Betrokkene maakt onderwerp uit van een inreisverbod door België geldig tot 27.04.2019. (…)*

1.3 Op 19 februari 2016 wordt aan de verzoekende partij meegedeeld dat zij een vlucht heeft op datum van 23 februari 2016, met bestemming Abidjan. Dit is de tweede bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en die luidt als volgt:

“(…) Mijnheer, Mevrouw de Advocaat,

Betreft:

*oranje-(…) G(…) B(…) O(…) V(…) (…)
Ivoorkust (…)*

Datum opsluiting: 12/02/2016

Thans verblijvende in het Caricole

Ik fax u vandaag, om u te melden dat dhr./mevr. G(…) B(…) O(…) V(…) een vlucht heeft op datum van 23/02/2016, met bestemming Abidjan. (…)

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing vast.

2.1.1 Overeenkomstig artikel 43, § 1, eerste lid *juncto* artikel 32, 1° van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: PR RvV) *juncto* artikel 39/78, eerste lid *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid de beslissing vermelden waartegen het beroep gericht is. Het verzoekschrift moet immers zowel de Raad als de verwerende partij inlichten over de juiste toedracht van het geschil dat wordt voorgelegd.

Het voorwerp van het beroep zoals in het verzoekschrift wordt aangeduid, bepaalt de grenzen van de rechtsstrijd en van de vernietiging of schorsing die zou kunnen worden uitgesproken. Een nauwkeurige

omschrijving van het voorwerp is aldus van kapitaal belang voor het verloop van het geding (R. STEVENS, "Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, 2. Procesverloop", in J. DUJARDIN, I. OPDEBEEK, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE (eds.), *Administratieve Rechtsbibliotheek (algemene reeks nr. 10)*, Brugge, Die Keure, 2007, 56). Het voorwerp van een vordering moet duidelijk zijn en het mag niet aan de Raad worden overgelaten dit in de plaats van de verzoekende partij te bepalen; bovendien moet het voorwerp in het verzoekschrift worden geformuleerd en kan dit niet in latere procedurestukken, laat staan ter terechtzitting, gebeuren (cf. RvS 17 november 2003, nr. 125.373).

In casu dient te worden vastgesteld dat uit het verzoekschrift van de verzoekende partij, dat zowel een beroep tot nietigverklaring als een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevat, blijkt dat de verzoekende partij zich zowel richt tegen de beslissing tot terugdrijving (bijlage 11) van 12 februari 2016 als tegen de "*décision de refoulement prise le 19.02.2016*", en zij deze beide 'beslissingen' ook als stuk 1 bij haar verzoekschrift voegt.

Vervolgens dient er echter op gewezen te worden dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift meermaals uitdrukkelijk aangeeft dat het voorwerp van haar vordering tot schorsing de "*décision de refoulement prise le 19.02.2016*" is. In de aanhef van haar verzoekschrift geeft zij aan dat zij de nietigverklaring vraagt van "*la décision prise le 12.02.2016*" (het betreft hier aldus de bijlage 11) "*ainsi que la décision de refoulement avec date d'exécution le 23.02.2016*". Vervolgens geeft zij aan dat zij, in afwachting van de vernietiging van "*cette décision*" de schorsing vraagt van "*la décision de son refoulement vers Abidjan déjà prévue pour ce mardi 23.02.2016*". Verder, in een eerste onderdeel, geeft de verzoekende partij onder de titel "*I. OBJET DU RECOURS EN SUSPENSION SOUS LE BÉNÉFICE DE L'URGENCE*:" opnieuw laatstgenoemde 'beslissing' aan. In het betrokken onderdeel stelt zij vervolgens nogmaals uitdrukkelijk dat zij de schorsing vordert van de "*décision de refoulement*", genomen op 19 februari 2016 en op dezelfde dag ter kennis gebracht. Ten slotte, in een onderdeel getiteld "*IV. Mesures urgentes provisoires*" – waarbij de Raad opmerkt dat de verzoekende partij hieromtrent ter terechtzitting aangeeft dat zij geen voorlopige maatregelen vraagt, maar gewoon de schorsing –, stelt de verzoekende partij opnieuw dat zij de schorsing van de tenuitvoerlegging vraagt van de "*décision de refoulement*" genomen op 19 februari 2016 en "*effective ce 23.02.2016*". Voor het overige verwijst de verzoekende partij in haar verzoekschrift slechts in algemene termen naar de bestreden beslissing(en).

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij meermaals en in duidelijke bewoordingen aangeeft dat het voorwerp van de vordering tot schorsing een op 19 februari 2016 genomen en ter kennis gebrachte 'beslissing' is. Dit kan dan ook niets anders betreffen dan de als stuk 1 gevoegde mededeling aangaande de vlucht waarmee de verzoekende partij op 23 februari 2016 zal teruggedreven worden.

Ter terechtzitting van 22 februari 2016 wijst de waarnemend voorzitter op de hoger weergegeven bewoordingen van het verzoekschrift. De verzoekende partij stelt in dit verband dat haar intentie was om de beide beslissingen – die van 12 en van 19 februari 2016 – te bestrijden. De Raad stelt vast dat niet betwist wordt dat beide 'beslissingen' het voorwerp uitmaken van het thans voorliggend verzoekschrift, maar met dit betoog verduidelijkt de verzoekende partij niet op welke manier uit het verzoekschrift zou moeten worden afgeleid dat deze beide 'beslissingen', die blijkens het verzoekschrift uitdrukkelijk het voorwerp van het erin vervatte beroep tot nietigverklaring uitmaken, ook het voorwerp van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid uitmaken. Gezien de verzoekende partij meermaals uitdrukkelijk aangeeft dat de vordering tot schorsing slechts betrekking heeft op de beslissing van 19 februari 2016 en zij met betrekking tot de bijlage 11 van 12 februari 2016 slechts heeft aangegeven dat deze het voorwerp van het beroep tot nietigverklaring uitmaakt, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat de verzoekende partij slechts de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vordert van de 'beslissing' van 19 februari 2016 waarbij aan de verzoekende partij wordt meegedeeld dat zij op 23 februari 2016 een vlucht met bestemming Abidjan heeft. De Raad kan immers niet ambtshalve en in strijd met de uitdrukkelijke bewoordingen van het verzoekschrift, het voorwerp van de vordering tot schorsing uitbreiden tot de beslissing tot terugdrijving (bijlage 11) van 12 februari 2016.

2.1.2 Vervolgens dient erop gewezen te worden dat, om ontvankelijk te zijn, een beroep gericht moet zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet.

Het faxbericht van 19 februari 2016 waarin aan de advocaat van de verzoekende partij wordt meegedeeld dat de verzoekende partij een vlucht heeft op datum van 23 februari 2016, met bestemming Abidjan, kan niet worden beschouwd als een afzonderlijke beslissing met specifieke rechtsgevolgen of als een beslissing die de rechtstoestand van de verzoekende partij wijzigt. Dit faxbericht deelt enkel mee wanneer tot de tenuitvoerlegging van een eerder genomen beslissing (*in casu* de beslissing tot terugdrijving (bijlage 11) van 12 februari 2016) zal worden overgaan.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij geen opmerkingen met betrekking tot het feit dat voormelde 'beslissing' van 19 februari 2016 geen aanvechtbare rechtshandeling is en aangaande de onontvankelijkheid van de vordering die daaruit voortvloeit.

2.1.3 Gelet op het bovenstaande is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onontvankelijk. Op de door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen opgeworpen exceptie van laattijdigheid dient dan ook niet meer te worden ingegaan.

2.2 Daar waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift nog aangeeft de nietigverklaring te vorderen van een inreisverbod van drie jaar, dient erop gewezen te worden dat de verzoekende partij blijkens het administratief dossier niet het voorwerp uitmaakt van enig inreisverbod van drie jaar, doch slechts van een inreisverbod van twee jaar (ter kennis gebracht op 7 februari 2015) en een inreisverbod van vier jaar (ter kennis gebracht op 28 april 2015). Nog daargelaten de vraag op grond waarvan de verzoekende partij meent dat zij thans – door middel van een verzoekschrift van 22 februari 2016 – tegen voormelde inreisverboden nog beroep zou kunnen instellen, gelet op de beroepstermijn van dertig dagen overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet, dient hoe dan ook te worden vastgesteld dat de verzoekende partij – zoals hoger reeds gesteld – ter terechtzitting zelf aangeeft dat haar intentie was slechts de beslissingen van 12 en 19 februari 2016 te bestrijden, zodat hierop hoe dan ook niet verder dient te worden ingegaan.

2.3 Daar waar de verzoekende partij *in fine* van haar verzoekschrift nog vraagt dat de Raad de Belgische staat zou bevelen om haar haar bestemming richting Frankrijk te laten vervolgen, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij in het geheel niet aangeeft op grond waarvan zij dit vordert en op grond waarvan de Raad dit zou kunnen toestaan. Hierop kan en moet dan ook niet verder ingegaan worden.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

I. VAN DEN BOSSCHE